

KALAŠNIKOV MAL PRED SMRŤOU VÝČITKY SVEDOMIA

Michail Timofejevič Kalašnikov

Vynálezca a konštruktér slávnej útočnej pušky samopalu AK - 47, Michail Kalašnikov zomrel vlni 23. decembra vo veku 94 rokov. Pochovaný bol po dvojdňovej rozlúčke so všetkými vojenskými poctami, vrátane čestnej salvy z jeho útočnej pušky AK-47.

Podľa odhadu bolo vyrobených originálov i kópií spolu 100 miliónov kusov. Táto zbraň zabila vo svete viac ľudí ako iná strelná zbraň a za viac ako polstoročie jej kvalitu nedokázal prekonať žiaden výrobca.

Kalašnikov sa počas svojho života mnohokrát na verejnosti vyjadril, že je mu ľúto, že ho preslávila smrtonosná

zbraň a nie nejaký humánnejší vynález. A pol druhu roka pred smrťou, keď zrejme začal cítiť čas svojho odchodu preč zo zeme, výčitky svedomia začali byť čoraz intenzívnejšie.

Na verejnosť sa dostal list, ktorý vraj pred smrťou adresoval moskovskému patriarchovi Kirillovi. Ako informoval miestny denník Izvestija, list adresovaný patriarchovi bol dlhý a emotívny. Okrem iného podľa denníka obsahoval slová:

"Moja duchovná bolesť je neznesiteľná. Stále si kladiem tú istú nezodpovedanú otázku: Ak môj samopal bral ľudské životy,

potom... som vinný za smrť ľudí, aj keď boli mojimi nepriateľmi?" List podpísal takto: **"Michail Kalašnikov, Boží otrok"**

Jeho výčitky boli opodstatnené aj z toho dôvodu, že samopal kalašnikov je značne obľúbený medzi teroristami a mnohým militantmi, ktorí oceňujú jeho vysokú odolnosť v nepriaznivých podmienkach. Za popularitu môže aj ten fakt, že okrem relatívne vysokej spoľahlivosti a ľahkého používania, sú náklady na jeho výrobu pomerne nízke.

Kalašnikov, vyplývajúc z listu, bol značne zdruvený a trápila ho otázka, koľkých ľudí v skutočnosti jeho vynález zabil.

Trápila ho otázka, do akej miery je on, roľnícky synček a vierou pravoslávny kresťan, vinný smrťou ľudí zabitých jeho samopalom, aj keď mnohí z nich boli jeho nepriatelia. Tak o tom rozhodne už iba Pán na súde, kde ľudský názor, viac či menej sofistikovaný, či spolitizovaný nehrá žiadnu úlohu.

Jelena, dcéra slávneho vynálezcu o liste zapochybovala, ako to pripustil aj redaktor Izvestija Denis Telmanov podľa ruskej verzie webu BBC News. Je možné, že do listu mohli slová

Kalašnikova zapísať pravoslávni duchovní, ktorí ho doma navštevovali.

Vraj počas života ho dcéra obdarovala krížikom, on sa zatváril rozpačito, vraj sa nevedel ani prežehnať, podľa tvrdenia dcéry.

Nič to na veci napriek tomu nemení, že konštruktéra AK-47 trápilo svedomie čím ďalej tým viac, ako sa blížil jeho odchod zo zeme. Nevieme, či ho upokojila odpoveď patriarchu Kirilla, ktorý mu napísal podľa zdroja toto:

"Ak zbraň slúži na obranu vlasti, cirkev stojí za jej konštruktérom i vojakmi, ktorí ju používajú. Kalašnikov bol vzorom vlastenectva a správneho vzťahu k vlasti," povedal denníku patriarchov hovorca.

"Svoju zbraň vymyslel na obranu vlasti a nie preto, aby ju používali teroristi zo Saudskej Arábie," dodal.

Človek začína zrazu jasne uvažovať a cítiť, keď sa blíži k horizontu večného života. Zrazu sa strácajú pochybnosti o existencii posmrtného života.

Vtedy sa márnosť pominuteľného

pozemského života ozýva naliehavejšie ako inokedy a človek začína prehodnocovať svoje skutky.

Sláva, majetky, peniaze ani upokojujúce reči náboženských predstaviteľov alebo laikov nedokážu svedomie človeka upokojiť.

To dokáže iba Boží hlas, pravda, ktorá k nám prehovára z Božieho slova.

My máme obrovskú výhodu, že sme mohli odpovedať na Božie volanie už tu na zemi, že sme mohli poznať a prijať Jeho úžasnú lásku a v tejto perspektíve môžeme slúžiť ľuďom okolo seba, aby ich pravdy ohľadom večnosti nezasiahli až vtedy, keď odchádzajú preč zo zeme, ale oveľa skôr, keď ešte niečo pre svoje spasenie a Božiu slávu mohli urobiť.

Jedno je isté, že ospravedlnený a spasený človek býva Božou milosťou skrze vieru (Ef. 2.8-10) a takto ospravedlnený nadobúda pokoj blížiac sa Bohu (Rim. 5.1).

Patriarcha Kirill

Ak človek túto istotu, založenú na dokonalom vykupiteľskom diele Syna Božieho má, môže v pokoji očakávať svoj odchod zo zeme a tešiť sa do krásneho nebeského domova, ako nám to zasl'úbil sám z neba Pán.

Veď On nám chystá príbytky a keď budú hotové, vráti sa po nás.

„Nech sa neľaká vaše srdce! Veríte v Boha, verte aj vo mňa.

V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby nebolo tak, povedal by som vám to, pretože vám idem pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli."

Ján 14.1-3

„A tak tedy je o mnoho istejšie, že teraz, keď sme ospravedlnení jeho krvou, budeme zachránení skrze neho od budúceho hnevu.

Lebo ak vtedy, keď sme boli nepriateľmi, boli sme smierení s Bohom skrze smrť jeho Syna, tak je o mnoho istejšie, že súc smierení budeme spasení jeho životom."

Rim. 5.9-10

Teda žime v službe Bohu tak, aby nás nič nedokázalo odtiahnuť alebo oddeliť od tejto skvelej nádeje a istoty, ktorú v Kristu Ježišovi máme.

zdroje: internet, pluska správy zo zahraničia; 13. január 2014, 12:29 Tweet, 13.01.2014 11:18:19 [Zdroj:SITA]

Mikuláš Gócze

Chrám Vasilija Blaženého

